

[Juul Madsen.]

loven, som i første række gælder for landbrugets mandlige medhjælpere, men jo også for de kvindelige medhjælpere, husassistenter og lignende. Det er jo en medhjælpergruppe, som har en særlig stilling og en særlig status og derfor også har sin egen lov.

Jeg vil da gerne understrege, for at der ikke skal opstå nogen misforståelse, at det konservative folkeparti har den opfattelse, at landbrugets medhjælpere skal have samme krav som andre erhvervs medhjælpere og skal sikres den samme behandling, som vi ønsker at sikre andre erhvervs medhjælpere. Jeg må måske i den forbindelse understrege, at mit parti var meget virksomt medvirkende, da vi i 1961 reviderede medhjælperloven, og at mit parti stemte for medhjælperloven, hvor vi jo bl. a. udbyggede medhjælpernes ferie og sikrede, at medhjælperne fik ferie uden afkortning i lønnen og med tillæg af kostpenge. Hertil medvirkede mit parti, og man vil alene heraf forstå, at der ikke i princippet i spørgsmålet om at give landbrugets medhjælpere ligestilling med andre er noget modsætningsforhold mellem den højtærede arbejdsminister og mit parti. Spørgsmålet er så bare, om dette lovforslag er rimeligt på den måde, at det reelt giver nogen forbedring, og om bestemmelserne kan praktiseres.

Jeg må måske lige understrege, at der jo ikke er tale om at komme en nødstedt lønmodtagergruppe til hjælp, for et ganske kort blik på lønstatistikken viser, at den gruppe, vi her taler om, inden for en meget kort periode, inden for et meget kort åremål, har fået tredoblet sin løn. Enhver ved også, at mangelen på arbejdskraft i landbruget, navnlig kvalificeret yngre arbejdskraft, er så stor, at der her er tale om sælgers marked, og at landmændene i dag må betale og betaler en stadig stigende løn til disse grupper. Det drejer sig altså ikke om at komme en nødstedt gruppe til hjælp, men jeg har forstået det sådan, at den højtærede arbejdsminister mente, at hvis der skulle være en vis orden i tingene og der skulle gennemføres en ny lov vedrørende de grupper, der er under ferieloven, så skulle man have et lignende påhæng, en lignende bestemmelse, for de grupper, der nu hører under med-

hjælperloven. Jeg mener i og for sig ikke, at det havde været nødvendigt, for når vi har en lov, der sikrer medhjælperne fuld løn uden afkortning plus kostpenge, og dertil nu får et tillæg på $\frac{3}{4}$ pct. — jeg havde nær sagt: beregnet af hvad? for det er jo svært at se af ministerens lovforslag — så vil der vel i praksis ske det, at man foretager et eller andet skøn over, hvad det koster. Når man så aftaler lønnen med en medhjælper, så giver man ham den løn, man ellers ville have givet ham, og som man for så vidt er nødt til at give ham under hensyn til de herskende konjunkturer på dette område. Så får medhjælperen en løn, hvori disse tillæg sammen med andre tillæg — som vi har været vidne til det i den seneste tid — i kraft af andre love indregnes; man bliver enig om denne løn, og det bliver den løn, man vil give manden, og så får medhjælperen det samme i kroner og ører uden ministerens lovforslag, som han nu vil få efter ministerens lovforslag, således som forholdene ligger for den pågældende arbejdergruppe i disse år.

Jeg må give ordføreren for partiet venstre, det ærede medlem hr. Jacob Sørensen, ret i, at det vil volde mange praktiske vanskeligheder at praktisere ministerens ordning loyalt, dels fordi den kommer på tværs af de aftaleordninger, der er inden for landbruget, hvor man har halvårsvis eller helårsvis aftaler, og de skæringsdatoer, ministeren anvender i sit lovforslag, ikke passer med de skæringsdatoer, man i almindelighed bruger inden for landbruget, dels fordi man — sådan har jeg forstået lovforslaget, dets bemærkninger og den højtærede ministers fremsættelse — ved udbetalingen af de $\frac{3}{4}$ procent i feriegodtgørelse skal beregne hele bruttolønnen for et fæstemål. Det vil altså sige, at når man holder ferien midt i fæstemålet, så skal man beregne lønnen for den tid, der resterer. Det er praktisk umuligt, da spørgsmålet om overtidspenge, vilkårspenge, tantiemeordninger, særlige ordninger i forbindelse med fodermester o. lign. simpelt hen ikke gør det muligt at gøre lønnen op, før aftaleperioden er udløbet. Alt dette giver en urimelig usikkerhed. Ude i det praktiske landbrug, sådan som det reelt foregår på de 50.000 landbrugsvirksomheder, der overhovedet beskæftiger lønnet medhjælp, giver alt dette muligheder